

Література

1. Про відповідальність перевізників під час здійснення міжнародних пасажирських перевезень: Закон України від 10.01.2002 № 2920-III (ред. від 18.10.2012) // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 41. – Ст. 549.
2. Особливості здійснення авіаційних перевезень / [А. П. Гетьман, Л. М. Герасіна, О. Г. Данильян та ін.]; за ред. В. Я. Тація. – Х.: Право, 2010. – 368 с.
3. Тимченко Л. Д. Відповідальність авіаперевізників / Л. Д. Тимченко, В. П. Кононенко // Право України. – 2004. – № 2. – С. 114-117.
4. Лукашук І. І. Відповідальність авіаперевізників: монографія / І. І. Лукашук. – Х.: Право, 2007. – 248 с.
5. Подальші шляхи розвитку авіаперевезень // Вісник Національної юридичної академії імені Ярослава Мудрого. – 2007. – № 39. – С. 1-12.

УДК 342.951

Капустяк І. О., Демченко Ю. О., студентки,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Юринець Ю. Л., к.ю.н., доцент

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ В УКРАЇНІ

Сучасний рівень розвитку світової спільноти характеризується активним процесом обміну інформацією та своєчасним наданням необхідних замовнику товарів та послуг. Транспорт є важливою складовою економіки країни, безперебійна робота якого забезпечує становлення та розвиток ринкових відносин. Особливе значення в транспортній системі України належить авіації, яка знаходиться в постійному процесі формування і розвитку.

Дане питання частково розглядалося в працях О. П. Альохіна, Н. В. Дараганової, А. В. Мілашевича, В. Г. Старкова та ін.

Основними напрямками діяльності цивільної авіації України є пасажирські перевезення; надання авіаційних послуг виконується авіацією загального призначення, потенціал якої є не достатньо реалізований.

Незважаючи на це в Україні спостерігається активне виникнення нових видів авіаробіт та послуг, що продиктовано світовими тенденціями розвитку суспільства. До таких видів належать: використання авіації силовими структурами, виконання приватних польотів, організація авіаційних шоу та використання авіації для відпочинку, а також розвиток ділової авіації.

Слід зазначити, що зараз через складну економічну та суспільно —

політичну ситуацію в нашій країні, розвиток ринку авіаційних послуг зазнав істотних збитків. У порівнянні з минулими роками скоротився об'єм авіаційних перевезень. Водночас значно зросла кількість вітчизняних комерційних авіаційних компаній, що конкурують на ринку авіаційних послуг.

Зараз основними проблемами авіапромислового комплексу є: криза внутрішнього ринку цивільної авіаційної техніки, пов'язана з відсутністю в авіаційних компаній необхідних коштів для відновлення парку експлуатованих повітряних суден; відсутність в авіапромисловому комплексі власних фінансових ресурсів, необхідних для його розвитку; різке скорочення експорту цивільних повітряних суден; зниження інтелектуального потенціалу науково-дослідних інститутів, конструкторських бюро і підприємств, що виробляють серійну продукцію; посилення конкуренції як на зовнішньому, так і на внутрішньому ринку з боку закордонних авіапромислових компаній [1, с. 37].

Також, серед важливих проблем цивільної авіації можна виділити наступні: зниження об'ємів авіаційних перевезень; зношеність та застарілість парку цивільних повітряних суден, невідповідність техніко-економічних характеристик експлуатованих повітряних суден попереднього покоління сучасним світовим вимогам; структурна роздробленість вітчизняних авіаційних підприємств; відсутність в авіаційних компаній фінансових ресурсів для модернізації основних фондів; незавершеність формування нормативно-правової бази в галузі системи обов'язкової сертифікації (атестації).

Для перспективного розвитку цивільної авіації необхідно вжити дієві заходи щодо авіаційної безпеки в цивільній авіації організаційного спрямування: забезпечення авіаційної безпеки в аеропортах і на авіаційних підприємствах; проведення сертифікації аеропортів (авіаційних підприємств, організацій), що здійснюють діяльність в галузі забезпечення авіаційної безпеки; впровадження повного огляду членів екіпажів літаків, пасажирів і багажу перед вильотом; підготовка кадрів в галузі авіаційної безпеки в системі навчальних закладів цивільної авіації, спеціальна професійна підготовка співробітників служб авіаційної безпеки аеропортів та авіаційних підприємств, використання в процесі навчання сучасних комп'ютерних технічних засобів, устаткування і систем забезпечення авіаційної безпеки [2, с. 83].

Таким чином, підсумовуючи усе вище викладене, можна зробити висновок, що цивільна авіація в Україні характеризується значною кількістю проблем, що стримують її розвиток на європейському рівні. Тому необхідно удосконалити безпеку цивільної авіації України шляхом: систематичного і комплексного удосконалення правової бази в сфері безпеки цивільної авіації, шляхом усунення прогалин і колізій в

законодавстві, приведення до світових та європейських стандартів з обов'язковим урахуванням української специфіки; створення на основі системного комплексного підходу якісно нової цілісної системи державного управління безпекою цивільної авіації на основі поєднання; створення ефективної системи громадського контролю за станом безпеки цивільної авіації, з метою забезпечення конституційного права громадян на життя, здоров'я (ст. 27 Конституції України), безпечне довкілля (ст. 50 Конституції України) [3], інформацію, що стосується їх безпеки, недопущення випадків незаконного приховування та перекручення інформації, а також порушення конституційних прав і свобод в процесі забезпечення безпеки цивільної авіації.

Література

1. Безпілотна авіація у сфері цивільного захисту України. Стан і перспективи розробки та застосування / І. С. Руснак, В. В. Хижняк, В. І. Ємець // Наука і оборона. – 2014. – № 2. – С. 34-39.

2. Критичні і базові технології – як стратегія інноваційного розвитку техніки. Бронетехніка і авіація/ О. Б. Аніпко, Ю. М. Бусяк, О. Б. Котов, О. В. Вовк // Сучасні інформаційні технології у сфері безпеки та оборони. – 2012. – № 3. – С. 82-91.

3. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-вр>.

УДК 342.951

Лісова В. Ю., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Гончарук С. Т., к.ю.н., професор

ПОВНОВАЖЕННЯ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ АЕРОПОРТІВ

Місцева державна адміністрація є місцевим органом виконавчої влади на відповідній території згідно з адміністративно-територіальним устроєм України. Повноваження місцевих державних адміністрацій, що забезпечують діяльність аеропортів, закріплені в ст. 20 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» [2].

Відповідно до ст. 79 Повітряного кодексу України до повноважень місцевих органів виконавчої влади щодо забезпечення діяльності аеропортів належить:

— здійснення відповідно до законодавства контролю за належною експлуатацією та організацією обслуговування пасажирів в аеропортах